

Mezinárodní ostuda České republiky. Za vrbětickou kauzu si Čeští politici vysloužili v Rusku posměch: Ještě ubožejší než vyděrači. Dočkáme se z Ruska žalob a embarga?

- CZ24 News | 5. července 2021

RUSKO/ČESKO: Gevorg Mirzajan komentuje z ruského pohledu ostudný postup představitelů České republiky vůči Rusku ve věci vrbětické špiónské šaškárny

„Peníze na pivo“. Takto se neoficiálně nazývá systém mýtného v Africe, který provádějí vojenské a polovojenské skupiny na provizorních kontrolních stanovištích podél silnic. A projíždějící zaplatí – pohled na hladového bojovníka v teplácích a s kalašnikovem v ruce každého rychle odradí od jakýchkoli řečí o právech a zákonech.

Když však evropští „křováci“ začnou požadovat „peníze na pivo“ od jaderné velmoci, nevyvolá to strach, ale posměch. Na podobné žebrání jsme si už dávno zvykli u pobaltských elit (předkládání miliardových požadavků po Moskvě na odškodnění za sovětskou okupaci). Dokonce je nám jich líto, protože tyto zkrachovalé státy už nemají nic, čím by se mohly bavit, a pouze rusofobie jim může pomoci alespoň něco vydělat. Zvykáme si také na ukrajinské požadavky kompenzace za „období okupace Krymu“. Informační šum, který Kyjev o Krymu vyvolává, nám neškodí, ani kladení překážek v mezinárodním procesu uznání poloostrova jako odevždy ruského.

Vidláci z Čech

Nedávno se ovšem na seznam podobných vyděračů dostali také naši bratři Češi. Martin Smolek, bojovník diplomatické fronty (i když bez kalašnikova a tepláků) a náměstek ministra zahraničních věcí České republiky, předal v Praze ruskému velvyslanci Alexandru Zmejevskému nótu, v níž Česká republika požaduje od Moskvy plnou náhradu škod za výbuchy ve vrbětických muničních skladech, a to ve výši asi 25,5 milionu eur. K tomu si nárokuje „okamžité zahájení jednání o této otázce“. Navíc poroučí vyškrtnout Českou republiku ze seznamu nepřátelských zemí.

V Rusku se tyto požadavky staly předmětem posměchu. Jak může někdo požadovat odškodnění za výbuchy, u nichž nejenže není prokázána účast Moskvy, ale dokonce ani oficiální české vyšetřování dosud nebylo uzavřeno? Na principu „prozatím zaplatíte peníze, a pokud se vaše vina neprokáže, vrátíme vám je po předložení šeku“?

„Ráda bych připomněla: Obvykle se těm, kteří takto jednají a požadují peníze, bez soudu a vyšetřování, s výhrůžkami a urážkami, říká vyděrači,“ uvedla mluvčí ruského ministerstva zahraničí Maria Zacharovová. Nemá však tak docela pravdu. Vyděrač je přece někdo, kdo má nějaké nástroje k vydírání. Například pistoli, kterou vám přiloží k hlavě a požaduje, abyste se okamžitě rozloučili s peněženkou, nebo silné usvědčující důkazy, jejichž zveřejnění by vám mohlo způsobit problémy.

Češi nic takového nemají. Jen velkou zášť. Jde o to, že české vládní úřady si už dávno uvědomily, v jakém blátě se kvůli tomuto falešnému příběhu ocitly. Upřímně si myslely, že se zavděčí elitám EU, když se povevou na vlně rusofobie a dokážou svou loajalitu Bruselu a Washingtonu. Ve skutečnosti však EU Českou republiku nijak nepodpořila a Američané na zájmy Prahy ani nepomysleli, když se v Ženevě dohodli s Putinem na zastavení eskalace napětí. V důsledku toho se čeští provokatéři ocitli tváří v tvář rozzlobenému Rusku a nenašli lepší východisko ze situace, než mu nabídnout normalizaci vztahů jen tak naoko. Tedy nikoliv „promiňte, unáhlili jsme se, pojďme zase žít v dobrém“, ale „nyní povedeme rozhovory a rozhodneme se, za jakých podmínek jsme ochotni s vámi obnovit dialog, ale mezitím nás vymažte ze seznamu nepřátelských zemí, aby si naši diplomaté nemuseli sami drhnout podlahu“. S takovým přístupem byli čeští politici samozřejmě Moskvou posláni na dalekou pěší túru – a poté je nenapadlo nic lepšího, než se pokusit zvýšit sázky a požadovat od Ruska peníze.

Do manéže nebo na střelnici?

Otázkou je, jak na to všechno Moskva zareaguje. S Čechy pochopitelně o nějakém odškodnění nikdo jednat ani nezačne, protože samotné zahájení takových jednání by mohlo být vykládáno jako uznání předmětu sporu ze strany Kremlu, tedy připuštění vlastní viny na explozích. Jenomže jak s Čechy dál?

Samozřejmě je možné umístit je do manéže politických klaunů, kde už jsou pobaltské státy a Ukrajina, a pak pravidelně sledovat grimasy českých komiků, aby si člověk zvedl náladu. Což znamená pochopit a odpustit.

Byla by to však chyba. Faktem je, že Moskva v poslední době odpouští příliš mnoha a příliš mnoho. Slova, urážky, nepřátelské činy. A odpouštění v našem světě nevyvolává vděčnost, ale aroganci, když dokonce i malé země považují za přijatelné a bezpečné neomaleně vystupovat proti Rusku a pošlapávat jeho pověst pro malicherné politické zisky. Proto by se Česká republika s její současnou vládou neměla ocitnout v manéži klaunů, ale na střelnici jako terč. Nato by měla být veřejně odstřelena – politicky, ekonomicky i právně.

Je proto nutné s ní přerušit všechny diplomatické styky, nebo je alespoň omezit na minimum (aby měl kdo chránit práva ruských občanů v této republice). Uvalit na ni obchodní a investiční embargo. Už žádné peníze na pivo ani na jiné zboží. Následně (po obnovení letů) zavést turistické embargo – není důvod, aby ruští turisté živili české hoteliéry a zároveň v Čechách vzbuzovali všelijaká podezření. Je třeba připomenout, že věta „*Rusové jsou vinni za výbuchy ve skladišti, protože byli krátce předtím spatřeni v blízkosti budoucího místa činu*“ je hlavním argumentem obžaloby.

A nakonec to nejdůležitější: Je nutné obrátit se na soudy, včetně evropských. Zažalovat českého premiéra a zástupce ministerského kabinetu za pomluvu. Za to, že očernili ruské občany a diplomaty, poškodili pověst státu. Tím spíše, že se sami čeští politici nechali utáhnout na vařené nudli, když oznámili, že vyšetřování bombových útoků sice stále probíhá, ale viníkem je stejně Ruská federace. U soudu budou muset tento rozpor nějak vysvětlit a veřejně předložit důkazy o „ruské vině“. Jasně ovšem je, že nic z toho nenastane, tudíž soud bude nucen uznat jejich výroky za nevěrohodné nebo pomlouvačné.

A poté si náměstek ruského ministerstva zahraničí bude moci předvolat českého velvyslance (nebo nějakého vysokého diplomata, pokud velvyslance vyhostí) a předat mu nótu. A ta bude obsahovat výši odškodnění, kterou bude Rusko požadovat od České republiky za poškození dobrého jména, a výzvu k „okamžitému zahájení jednání v této věci“.

Autor: Gevorg Mirzajan

Překlad: protiproud

Zdroj: vz.ru